

Mahir İz Hoca

Ahmet Kabaklı

Türk-İslâm âlemi, anılacak, çok aranacak bir büyüğünü, bir samimi dava erini daha kaybetmiş bulunuyor. Mâhir İz Hoca, sıcaıklığı, muhabbeti hâlâ boynumuzda kalan bir kol gibi, usul usul, uzun sürede çözüldü, düştü, toprağa verildi.

Ne kadar çok seveni vardı; çünkü o ne kadar çok insan severdi. Millet-devlet, din nâmına en ufak bir meziyyetiniz, gayretiniz mi var, onun gözünde devdiniz. Sizi sanki Peygamber-i zî-şan, nizâm-ı âleme memur etmişti. Öylesine gönülden büyültüş ile sever, teşvik ederdi.

İnanmış, vatansever adam ferâgatinin kâmil numûnesi idi. Tutmaya gücü yetiyorsa eğer, elinden tutmadığı genç, yaşlı değerler yok gibiydi. Gözünün bakışına vururdu sevgisi, mektuplarında, yazılarında satırlara sinerdi...

Osmanlı Türklüğünün efendiliği, levend endâmı, gür sesi, imânı, azmi ve tevâzuu Mâhir Hoca'da şekillenmiş, canlanmış, aramıza salınmış idi. Sohbeti nutuk olurdu, nutku sohbet. İçerden konuşurdu; içersinde cevherler keşfeder, onları bulur, dinleyenlere cömertçe sunar.

Onun yanında kuvvetimiz artar, iltifatına mahcubiyetten dilimiz tutulurdu. Aramızda bir tarih, bir hatıralar kaynağı, memleketin geçirdiği “tezebzüb”lerden bir içi buruk adam yaşardı, bilirdik. Ama o büyük ve temiz dünyasını sürdürür, bizlerde yaşatmak isterdi. Hakkıyla mürebbî, gerçekten hoca, öğretmendi.

Ona bakar, onu dinler, Mehmed Âkif'in ne demek olduğunu anlardık. Bize Âkif'ten müstesnâ bir yâdigârdı.

Tarihin iç yüzünü, kahramanları, korkakları, doğru ve yanlışları ile yaşamıştı, bilirdi.

Arap edebiyatında, tasavvufta, dinde kâbına ulaşılmaz vukûfu, fakat geniş görüşü, İslâm'ın ileri ufuklarına bakışı ile sohbetlerinde göz kamaştırırdı.

Düşmanı yoktu, denilebilir. Kimseyi kınadığını, kin ve öfke ile konuştuğunu hatırlamıyorum.

Benim dilim kâfi gelmiyor. Eşsiz bildiği Şeyh Gâlib'in "Esrar"a söylediği mersiye ile ağıt eyleyeyim:

Zât-ı şerîfi âleme bir yâdigâr idi
Fakr ü fenâ vü aşk u hüner berkarâr idi
Hakk'a tamam âşık idi, yâr-ı gâr idi
Birkaç zaman muammer olaydı ne var idi
Âhir nefeste sohbeti muhabbet oldu âh
Bir yâre vurdu bağırma âh derd-i firkat âh

Tercüman Gazetesi
14 Temmuz 1974

